

Mührü Naz

— *lemide* · 28 Mayıs 2019

MÜHRÜ-NAZ

gel de tuz bas yaralarım

ağır bir depresyodayım
akıl hastanesinin bahçesindeki
hüzünlü taşları gibi
ayaklarım çıplak
sen kokuyor içimde üşüyen çocukluğum
hezeyanlı gün batımlarında
hüzün yüklü trenler kayboluyor köşe başlarında
şehir yerle bir

küçülüyorum
bir iğnenin gözünden geçiyor koca bir şehir
ayrılık dökülürken eteklerimden
havada asılı kalan bulutlara eş ederek kendimi
yokluğunu ters yüz edip
hayatımla çarpıyor, intiharlara bölüyorum
sensizlik çekiliyor damarlarımdan
koca bir hiç asıyorum gökkuşağına
ağız dolusu küfürler savuruyorum
bakma bugün böyle olduğuma
iyi değilim aslında

bir kırlangıç gelip konuyor dudaklarıma
avazı yer gök
bir bulut geçiyor gözlerimden
huysuz ve mavi
deprem çöküşlerim
parçalanıyorum
sana gelmek bu kadar zor olmamalı diyorum
bir serçenin kanatlarını ödünç alıyorum
say ki sen bana geç kalmamışsın gibi
say ki ben sana erken gelmemişim gibi

bahar hiç gitmemiş bahçemizden
kalıntılarımız hiç yaşanmamış gibi
saçlarımızda çiğ taneleri
şimdi yüreğimi yaslamak vardı yüreğine
iyi değilim aslında bugün iyi değilim
içim toz duman buram buram sen kokuyorum